

૧ સં. ૮૨ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૦૩
વિક્રમ સં. ૨૦૩૩ વૈશાખ

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૬૭

ધ્યાન સુમાર્ગ

સિદ્ધાત્માનું અણુમાત્ર જરા સરખું ધ્યાન ત્રણ કરણયોગે કરવાથી સકળ રોગો જતા રહે છે. શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજ યોગશાસ્ત્રમાં કહે છે કે :-

યોગઃ સર્વં વિપદવલ્લી, વિતાને પરશુ સિતઃ
અમુલ મંત્રં તંત્રં ચ, કાર્મણીં નિર્વૃત્તિઃ શ્રિયઃ

સઘળી આપદાણી વેલીઓના સમૂહને યોગ (ધ્યાન-માર્ગ) તિક્ષણ ધારવાળા કુહાડા જેવો છે, એટલું જ નહીં પરંતુ મોક્ષરૂપ લક્ષ્મી પ્રાપ્ત કરવાને અમૂલ મંત્ર, તંત્ર અને કામણરૂપ છે.

આજે અમેરિકામાં માત્ર શુભ પરિણામ રાખી રોગ મટાડવાના અસંખ્ય દાખલા છે. આપણે આપણા યોગમાર્ગને ગૌણ કરી બહારની ક્રિયા ઉપર વિશેષ રાત્રી મારી રહ્યા છીએ. પણ આ બાહ્ય ક્રિયા યોગ સાધનાથી ઘટવાની નથી. બલકે વિશુદ્ધ થશે અને શુભ ફળની પ્રાપ્તિ થશે.

—પંડિત લાલન

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક ૭૪ :]

મે : ૧૯૭૭

[અંક : ૭

: અનુક્રમણિકા :

લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
સુભાષીતો		૧૭૧
દુઃખીનો દિલાસો કિંવા કર્મ પચ્ચીસીની સજ્જાય	શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડીયા	૧૭૨
પૂર્વજન્મ અને પુનર્જન્મ	મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી	૧૭૬
સાંભળ્યા વિના પણ ધર્મ પામે ?	પં. શ્રી પૂર્ણનંદવિજયજી મહારાજ	૧૭૯
પુષ્પપૂજા કરનાર હરિ	શ્રી જનદાસ માણીલાલ દોશી	૧૮૧
મારી વિનતી (કાવ્ય)	શ્રી પુનિત મહારાજ	૧૮૩
ગુજરાતી ભાષાના વિકાસમાં જૈનોએ ભજવેલો ભાગ	શ્રી કૃષ્ણલાલ ઝવેરી	૧૮૪
શ્રી વિજયનંદસૂરીનો અક્ષરદેહ	મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી	૧૮૫
નીતિને માર્ગે દ્રવ્ય રળનારા વિરલા જ હોય	શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ	૧૮૭
સમાચાર સંચય	ટાઈટલ	૩-૪

આ સમાના નવા આજીવન સભ્યો

૧. શ્રી અમુલખરાય મોહનલાલ શાહ ભાવનગર
C/o મહાવીર મેડીકલ સ્ટોર્સ
૨. શ્રી જગજીવનદાસ જીવરાજભાઈ શાહ ભાવનગર
૩. શ્રી પ્રતાપરાય વનમાળીદાસ શાહ ભાવનગર

સમાચાર સંચય

પાલિતાણા—શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રાવિકાશ્રમ સંસ્થાના સુપ્રિન્ટેન્ડેન્ટ બહેનશ્રી કુમારી જ્યોત્સ્નાબેન ચીમનલાલ શાહ અમદાવાદ ખાતે પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયભક્તિસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના સમુદાયના પૂ. સાધ્વીશ્રી લાવણ્યશ્રીજી મં. પાસે વૈશાખ વદિ ૧૩ ને રવિવારના શ્રી ભાગવતી દીક્ષા અંગિકાર કરવાના હોઈ તેમનું બહુમાન કરવા એક સમારંભ સિદ્ધોર નિવાસી શેઠશ્રી જયંતિલાલ મોહનલાલ શાહના પ્રમુખસ્થાને તા. ૨૦-૪-૭૭ ને બુધવારે રાત્રીના આઠ વાગ્યે સંસ્થાના સેન્ટ્રલ હોલમાં યોજાયેલ.

કાર્યક્રમનો પ્રારંભ સંસ્થાના બહેનોના માંગલિક કાવ્ય-સ્તુતિથી થયો. બહેનોએ રજુ કરેલ સ્વાગત ગીત પણ અસરકારક રહ્યું. સંસ્થાના સ્થા સેક્રેટરી શ્રી સોમચંદ ડી. શાહ, ધરમશીભાઈ ચોરા, પં. કપુરચંદ વારૈયા, વેણીલાલ દોશી, માણીકલાલ બગડીયા, મોહનભાઈ શાહ, રમણિકભાઈ શાહ, વસંતભાઈ ગાંધી, વસંતબેન શાહ, કુ. ઈલાબેન બાવચંદ, કુ.

(અનુસંધાન ટાઈટલ ૩૦૦ ઉપર.)

આ સભાના નવા માનવંતા પેદ્રન શ્રી મગનલાલ જેઠાભાઈ શાહના જીવનની ટૂંકી રૂપરેખા

પહેલું સુખ તે જાતે નર્યા, બીજું સુખ ઘેર દીકરા;
ત્રીજું સુખ તે કોઠીએ જાર, ચોથું સુખ તે સુલક્ષણા નાર.

આવા ચારે સુખ પૂર્વ પુણ્યથી પ્રાપ્ત કર્યા છે એવા શ્રી મગનલાલનો જન્મ સોરઠના તિર્થધામ સમા પ્રભાસપાટણમાં સં. ૧૯૫૨ જેઠ સુદ ૮ના રોજ થયો હતો. તેમના પિતાશ્રી જેઠાભાઈ અમરચંદ શાહનો વ્યવસાય પ્રભાસપાટણમાં જ તેમના વડીલ શ્રી અમરચંદ દેવજીભાઈના કાપડ અને કરિયાણાના વ્યવસાયનો હતો.

મગનલાલનો વ્યવહારિક અભ્યાસ તો માત્ર ત્રણ અંગ્રેજી ધોરણ સુધીનો, પણ ભણતર કરતાં ગણતર અને ઘડતર ઘણું વિશાળ. ફક્ત પંદર વર્ષની નાની વયે સં. ૧૯૬૭માં તેઓએ પિતાશ્રીની છત્રછાયા ગુમાવી અને બીજે જ વર્ષે સોળ વર્ષની ઉંમરે તેઓને પરદેશ ખેડવાના મનોરથ જાગ્યા અને સુદાન (અરબસ્તાન) ગયા. ત્યાં શેઠ કલ્યાણજી શેષકરણીની પેઢીમાં નોકરીથી વ્યવસાય જીવનની શરૂઆત કરી.

મહત્વાકાંક્ષી વિચારશ્રેણી અને વ્યાપારી સંસ્કારોએ સં. ૧૯૭૮ની સાલમાં એડનમાં તેઓએ સ્વતંત્ર કાપડ અને કરિયાણા વિ.નો વ્યાપાર શરૂ કર્યો અને પ્રમાણિકપણાની ઉંચી છાપ પાડી હોવાથી વ્યાપાર ઘણા દેશો કલીકટ, કોચીન, જાપાન, ચાઈના, આફ્રીકા સાથે શરૂ કર્યો અને તેમાં દિનપ્રતિદિન સારી સફળતા પ્રાપ્ત કરી.

તેમની સફળતાના મૂળમાં તેમની ધાર્મિક શ્રદ્ધા અને સાચી માનવતાનું દર્શન થાય છે. સને ૧૯૭૯માં તેઓ એડનથી મુંબઈ આવી સ્થાયી થયા. આજે ૮૧ વર્ષની ઉંમરે પણ તેમની કાર્યકુશળતા અને સ્મરણશક્તિમાં ઘટાડો થયો નથી. નિત્ય પ્રભુપૂજા, વ્યાખ્યાન-શ્રવણ અને પોતાની લક્ષ્મીનો ધાર્મિક તેમજ જાહેર ક્ષેત્રે પણ સારો ઉપયોગ કરી રહ્યા છે. તેમની વ્યવહારકુશળતા, સાદાઈ, સેવા ભાવના અને આનંદી સ્વભાવથી વ્યાપારી તેમજ સામાજિક ક્ષેત્રે તેઓ અગ્રસ્થાન ધરાવે છે. તેમના લગ્ન પ્રભાસપાટણનિવાસી શેઠ મદનજી

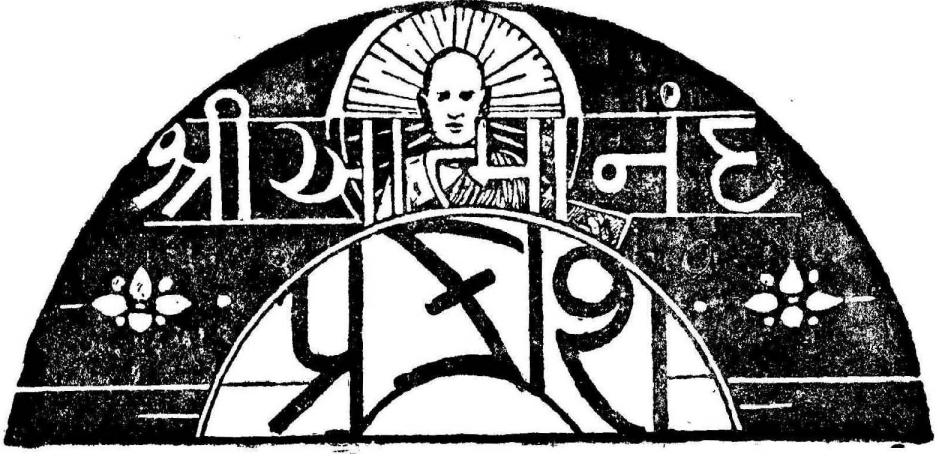
ગોવનભુની પુત્રી પાનકોરબેન સાથે સં. ૧૯૭૩માં થયા. તેઓ દરેક શુભ કાર્યોમાં પ્રેરક રહ્યા. તેમના બે મોટાભાઈ હીરાચંદભાઈ અને પ્રેમભુભાઈ અને તેમના બેન લક્ષ્મીબેન જેઓ આજે હયાત નથી. તેમના નાના ભાઈશ્રી પાનાચંદભાઈ જેની ઉંમર ૭૬ વર્ષની છે. મગનભાઈને લીલાવતીબેન, ચંદ્રમણીબેન, જયાબેન અને સુલદ્રાબેન એમ ચાર પુત્રીઓ છે અને શ્રી ચીમનભાઈનો અભ્યાસ મેટ્રીક સુધીનો અને વિનયચંદભાઈ B.Com. M B A (માસ્ટર ઓફ બીઝનેસ એડમીનીસ્ટ્રેશન)ની પરદેશની ડીગ્રી ધરાવે છે. બંને ભાઈઓ મગનભાઈની વ્યવસાયની પેઢીમાં જોડાયેલા છે.

મગનભાઈએ તેમના માતા પિતાના આત્મશ્રેયાર્થે સં. ૨૦૨૩માં પાલીતાણા તળેટીના ઉપરના બાબુના દેરાસરભામાં ત્રણ દેરીઓ બનાવી પ્રતિષ્ઠા કરેલ છે. એ જ સાલમાં નવાણું યાત્રા કરી. સં. ૨૦૨૫માં પાલીતાણામાં ચોમાસુ કરી સારો લાભ લીધો. પ્રભાસપાટણમાં શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામીના નૂતન જિનાલયના નવનિર્માણમાં સારી રકમ આપી અને પ્રતિષ્ઠાના મંગળ પ્રસંગે સંઘજમણનો લાભ લીધો. સ્વ. તેમના માતૃશ્રીના વરસીતપના પારણા વખતે સં. ૨૦૦૧માં પ્રભાસપાટણના તે સમયના વરસીતપના સર્વ તપસ્વીઓને પોતાની સાથે પાલીતાણા લઈ જઈ પારણા કરાવી લાભ લીધો. આવા ઘણા અનેકવિધ ધાર્મિક કાર્યોમાં તેમજ સામાજિક કામમાં પોતાની લક્ષ્મીનો સદ્ઉપયોગ કર્યો છે.

તેઓશ્રીએ શ્રી પાવાપુરી, શ્રી સમેતશિખરજી બે વખત યાત્રા કરી છે. તે સાથે પંજબ, કચ્છ, કાશ્મીર અને ગુજરાતના નાના મોટા તિર્થોની મગનભાઈએ કુટુંબ સાથે યાત્રાઓ કરી ધાર્મિક ભાવનાઓ સફળ કરી છે.

નીરોગી શરીર, તેજસ્વી બુદ્ધિ અને સદ્ગુણોથી અલંકૃત આત્મા જેમને પ્રાપ્ત થયા હોય તેમને આ જગતમાં મેળવવા જેવું કંઈ રહેતું નથી. સામાન્ય રીતે જીવનમાં ધન, સત્તા અને કીર્તિને આપણે મહત્વ આપીએ છીએ, પરંતુ જેના જીવનમાં સાચી સજ્જનતા અને માણસાઈ સ્વાભાવિક રહેલા છે એવા મગનભાઈનું જીવન અનુમોદનિય છે.

છેલ્લા વીશ વરસથી તેઓશ્રી મુંબઈ-કોટ શાન્તિનાથજી દેરાસર, પ્રભાસપાટણ શ્રી સુવિધિનાથ દેરાસર અને એડન જૈન દેરાસરના ટ્રસ્ટીપદે રહી સારી સેવા આપી રહ્યા છે. દરેક સેવાના કાર્યમાં મોખરે રહેવાના સ્વભાવથી તેમનું મિત્રમંડળ વિશાળ છે. આવા ધર્મશ્રદ્ધાળુ અને સેવાભાવી મગનભાઈ આ સભાના પેટ્રન થયા છે તે સભાને ગૌરવરૂપ છે. તેઓશ્રી જીંદગીભર આરોગ્યતા સાથે ધાર્મિક અને પરોપકારી સેવાના કાર્ય કરતા રહો એવી શુભેચ્છા વ્યક્ત કરીએ છીએ.

• તંત્રી : શ્રી ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ •

વર્ષ : ૭૪

વિ. સં. ૨૦૩૩ વૈશાખ : ૧૯૭૭ મે

અક : ૭

માણસ જે કર્મનો કરોડો જન્મની આકરી તપશ્ચર્યાથી પણ
નાશ નથી કરી શકતો તે કર્મનો, સમભાવનો આશ્રય લઈને
ક્ષણ માત્રમાં નાશ કરી શકે છે.
—શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય

× × ×
જ્યાં જ્યાં જે જે ચોગ્ય છે, ત્યાં સમજવું તેહ;
ત્યાં ત્યાં તે તે આચરે, આત્માર્થી જન એહ.
—શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી

× × ×
પૈસા પેદા કરવા એ જ જેના જીવનનું ધ્યેય છે, એનું
જીવન અને આત્મા અજાણે જ પૈસાના હાથે વેચાઈ જાય છે.
—રવિન્દ્રનાથ ટાગોર

× × ×
તમામ પરિસ્થિતિને અનુકૂળ બની ચાલવાની વિદ્યા જેને
આવડી ગઈ છે તેને દુનિયામાં દુઃખ ભોગવવું પડતું નથી.
—શરદ્દાસ

× × ×
માણસે પોતાના શરીર અને પ્રાણને માનસિક શક્તિઓવડે
દોરવાના છે. તેણે શરીર અને પ્રાણથી પશુની પેઠે દોરાવું
જોઈએ નહીં.
—શ્રી અરવિંદ

દુઃખીનો દિવાસો

કિંવા કર્મ પચ્ચીસીની સજ્જાય

લેખક : પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ.એ.,

જૈન ગુજરાતી સાહિત્યમાં વિવિધ અંગે પૈકી એક તે 'સજ્જાય' છે. એને માટેના સંસ્કૃત શબ્દ 'સ્વાધ્યાય' છે. લગભગ ૫૦૦ સજ્જાયો રચાઈ છે. બીમરી માણેકે સજ્જાયમાળામાં પુષ્કળ સજ્જાયોને સ્થાન આપ્યું છે. સજ્જાય સન્દોહમાં ૧૭૧ સજ્જાયો છપાવાઈ છે. 'સજ્જન સન્મિત્ર' યાને એકાદશ મહાનિધા(ધિ) 'માં ૧૦૪ સજ્જાયો છે. એમાંની ૭૬મી સજ્જાય તે 'કર્મ પચ્ચીસીની સજ્જાય' છે. એ કર્મનો પ્રભાવ દર્શાવે છે અને દુઃખ સહન કરવામાં સહાયક બને તેમ છે. કેમકે ભલભલાને દુઃખ પડ્યું છે એ વાત એક રીતે દુઃખીને દિવાસાની ગરજ સારે તેમ છે. આથી તેા મેં આ લખાણના શીર્ષકમાં એને સ્થાન આપ્યું છે.

ઋદ્ધિહર્ષે 'કર્મ પચ્ચીસીની સજ્જાય' ૨૬ કડીમાં રચી છે. એમણે પોતાનો કશો જ પરિચય આપ્યો નથી. પ્રસ્તુત કૃતિનું નામ અને એનું રચના વર્ષ ઇત્યાદિ પણ જણાવ્યાં નથી. એ ઋદ્ધિહર્ષને તેા એમની પ્રસ્તુત કૃતિ પૈકી એકેનો ઉલ્લેખ 'જૈન ગૂર્જર કવિઓ'માં નથી, આથી સહૃદય સાક્ષરોને મારી સાદર વિજ્ઞાપિત છે કે તેઓ આ સંબંધમાં યોગ્ય પ્રકાશ પાડે.

આ સજ્જાયમાં કંઈ કંઈ જાતનું દુઃખ કેાને કેાને ભોગવવું પડ્યું તેનું સૂચન છે. એ જોતાં એના સ્પષ્ટીકરણરૂપે વિવિધ કથાઓ થોજી શકાય. આ જ વિષય 'કર્મ'ની ગતિ કિંવા કર્મનો છન્દ'માં નિરૂપાયો છે. એ વિજયસેનસૂરિના ભક્ત રતનસાગરની ૪૫ કડીની રચના છે. એ છન્દ સને ૧૯૬૯માં પ્રકાશિત 'કર્મ' સિદ્ધાન્ત રૂપરેખા અને પ્રૌઠ ગ્રન્થો' નામની મારી કૃતિમાં વિવેચનપૂર્વક પૃષ્ઠ ૩૦૪-૩૧૪માં રજૂ કરાયેલ છે. એ છન્દ અશુભ તેમજ શુભ કર્મનો વિપાક દર્શાવે છે. કેટલીક બાબત મેં 'ગુજરાતી જૈન સાહિત્ય છન્દ' નામની મારી લેખમાળા જે 'આત્માનંદ પ્રકાશ'માં કટકે કટકે છપાઈ છે તેના પ્રથમ લેખાંક (પૃષ્ઠ ૬૬, અં. ૩)માં આપી છે, મારી ઇચ્છા બાને કૃતિઓ, તદ્દગત વ્યક્તિઓના સંક્ષિપ્ત જીવન વૃત્તાન્ત રજૂ કરતી પદ્યાત્મ કૃતિઓ અને એવી ખૂટતી કથાઓ સહિત એક પુસ્તક તૈયાર કરવાની છે. પણ જ્યાં સુધી યોગ્ય પ્રકાશક મળે તહિ અને આવશ્યક સાધનો-જૈન કથાકોષો અને અજૈન સામગ્રી તરીકે પૌરાણિક કથાકોષ પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી વિશેષ કંઈ ન કરતાં હું હાલ તુરંત તેા 'કર્મ પચ્ચીસીની સજ્જાય' કથારસિકોના આસ્વાદનાથે નીચે મુજબ સાબાર ઉદ્ધૃત ૪૩ છું :—

૧. બીમરી માણેકે 'જૈન કથારત્નકોષ' દશેક ભાગોમાં પ્રસિદ્ધ કર્યો છે. એ અપ્રાપ્ય છે.

દેવ દાનવ તીર્થકર ગણધર, હરિ હર નટવર સખળા;
કર્મ સંયોગે સુખ દુઃખ પામ્યા, સખસે હુઆ યહા નખળા રે,
પ્રાણી ! કર્મ સમો નહિ કોય, ક્રીધા કર્મ વિના ભોગવ્યા,
છુટક બારો ન હોય રે. પ્રાણી ૦ ૧ આંકણી

આત્મીશ્વરને અંતરાય વિટ'(ડ')જ્યો, વર્ષ દિવસ રહ્યા મૂખે;
વીરને બાર વરસ દુઃખ દીધું, ઉપન્યા પ્રાક્ષણી કુખે રે.
પ્રાણી ૦ ૨

સાઠ સહસ્ર સુત એક દિન મૂઆ, સામન્ત શૂરા જોવા;
સગર હુઓ મહા પુત્રે દુઃખિયો, કર્મ તણા ફળ એસા રે.
પ્રાણી ૦ ૩

બત્રીસ સહસ્ર દેશનો સાહેબ, ચક્રી સનતકુમાર;
સોળ રોગ શરીરે ઉપન્યા, કર્મે ક્રિયા તસ ખુવાર રે.
પ્રાણી ૦ ૪

સુમૂમ નામે આઠમો ચક્રી, કર્મે સાયર નાંખ્યો;
સોળ સહસ્ર યજ્ઞે ઊભા દીઠો, પણ કિણહી નવિ રાખ્યો રે.
પ્રાણી ૦ ૫

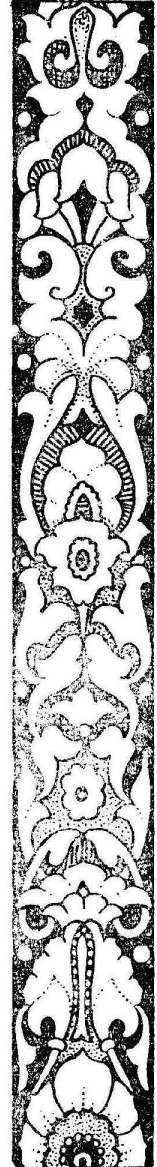
બ્રહ્મદત્ત નામે બારમો ચક્રી, કર્મે ક્રીધો રે અન્ધો;
એમ જાણી પ્રાણી ! વિણ કામે, કોઈ કર્મ મત બાંધો રે.
પ્રાણી ૦ ૬

વીશ ભુબ દશ મસ્તક હુતા, લક્ષ્મણે રાવણ માર્યો;
એકલડે સહુ જગને જિત્યો, કર્મથી તે પણ હાર્યો રે.
પ્રાણી ૦ ૭

લક્ષ્મણુ રામ મહા બળવંતા, વળી સત્યવંતી સ્ત્રીતા;
બાર વરસ લગે વનવાસે ભમિયા, વીતક તસ બહુ વીત્યા રે.
પ્રાણી ૦ ૮

છપ્પન કોઠ જાદવનો સાહેબ, કૃષ્ણ મહાબલી જાણી;
અટવી માંહ એકલડો મૂઓ, વસવલતો વિણ પાણી રે.
પ્રાણી ૦ ૯

૧ કોઈ પણ ગણધરને કર્મે સુખીદુઃખી કર્યાની વાત આ સત્સંચાયમાં
તો નથી.

પાંચ પાંડવ 'મહાઝુઝારા, હારી દ્રૌપદી નારી,
ખાર વરસ લગે વનદુઃખ દીઠાં, ભમિયાં જેમ ભિખારી રે.
પ્રાણી ૦ ૧૦

સતીઅ(ય)-શિરોમણિ દ્રૌપદી કહીએ, પાંચ પુરુષની નાર;
સુકુમાલિકા-ભવે બાંધ્યું નિયાણું, પામી પાંચ ભરથાર રે.
પ્રાણી ૦ ૧૧

કર્મે હલકો કીધો હરિશ્ચન્દ્રને, વેચી તારા રાણી;
ખાર વરસ લગે માથે આણ્યું, રડુંખ તણે ઘેર પાણી રે.
પ્રાણી ૦ ૧૨

દધિવાહન રાજાની બેટી, આવી (?) ચંદનબાળા;
ચૌ(?)ચઉ)પદની પેટે ચૌટે વેચાણી, કર્મ તણા એ ચાળા રે.
પ્રાણી ૦ ૧૩

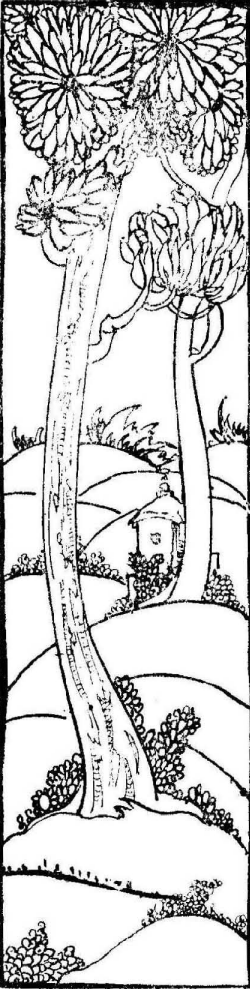
સમકિતધારી શ્રેણિક રાજા, બેટે બાંધ્યો મુશકે;
ધર્મી નરપતિ કર્મે દબાણા, કર્મથી ભેર ન કિસકા રે.
પ્રાણી ૦ ૧૪

ઈશ્વર દેવ અને પાર્વતી રાણી, કરતા (?) પુરુષ કહેવાય;
અહોનિશ સ્મશાન માંહે વાસો, ભિક્ષા ભોજન ખાય રે.
પ્રાણી ૦ ૧૫

સહસ્રકીરણ સૂરજ પ્રતાપી, રાત દિવસ રહે ભમતો;
સોળ કળા શશી(શ)હર જગ આવો, દિન-દિન બધે ઘટતો રે.
પ્રાણી ૦ ૧૬

નળ રાજા પણ બુગટે રમતાં, અરથ ઝગરથ રાજ્ય હાર્યો;
ખાર વરસ લગે વન-દુઃખ દીઠા, તેને પણ કર્મે ભમાયો રે.
પ્રાણી ૦ ૧૭

સુદર્શનને શૂળીએ દીધો, મુજરાજો માંગી લીખ;
'તમસ' ગુફા-મુખ કોણિક બળિયો, માની ન કોઈની શીખ રે.
પ્રાણી ૦ ૧૮

૧ ઝૂઝારા, લડવૈયા. ૨ 'સાર્થ' ગૂજરાતી બેડણીકોશ 'માં આ
શબ્દ નથી. ૩ ગઈ, પૈસો. ૪ તમિસા.

ગજસુકુમાર-શિર સગડી મૂકી, સોમિલે બાળ્યું શીશ;
મેતારજ વાઘરે વિંટાણા, ક્ષણ ન આણી રીસ રે.
પ્રાણી૦ ૧૯

પાંચસે પાંચુ ઘાણીમાં પીલ્યા, રોષ ન આણ્યો લગાર;
પૂર્વ કર્મે ઢંઢણુ ઋષિને, ષટ માસ ન મળ્યો આહાર રે.
પ્રાણી૦ ૨૦

ચૌદ-પૂર્વધર કર્મ તણે વશ, પાયા નિગોદ મઝાર;
આર્દ્રકુમાર અને નન્દિપેણે, ફરી વાસ્યો ઘરવાસ રે.
પ્રાણી૦ ૨૧

કળા(લા)વતીના કર છેદાણા, સુભદ્રા પામી કલંક;
મહાબળ મુનિનું ગાત્ર પ્રજાળ્યું, કર્મ તણો એ રવંક રે.
પ્રાણી૦ ૨૨

દ્રૌપદી-હેતે પદ્મનાભનું, ફોડ્યું કૃષ્ણે ઠામ;
વીરના કાને ખીસા ઠોકાણા, પળે રાંધી ખીર તામ રે.
પ્રાણી૦ ૨૩

કર્મથી નાઠા બળ પાતાળે, પેસે અગ્નિ મઝાર;
'મેરુ' શિખર ઉપર ચઢે, પણુ કર્મ ન મૂકે લગાર રે.
પ્રાણી૦ ૨૪

એવા કર્મ જિત્યાં નર-નારી, પહોંચ્યાં શિવ-ઠાય;
પ્રભાતે ઊઠી નિતનિત વંદે, ભક્તિએ તેહના પાય રે.
પ્રાણી૦ ૨૫

એમ અનેક નર ખંડ્યા, કર્મે ભલ ભલેરા જેસા;
ઋદ્ધિહર્ષ કર બોડી કહે, નમો નમો કર્મરાજ એસા રે.
પ્રાણી૦ ૨૬

આ સજ્જાત્ય તેમજ 'કર્મ'ના છંદ' કંઠસ્થ કરવાં જેવાં છે. બાલ્યવયમાં સંતાનોને સુસંસ્કાર પાડવા માટે આવી કૃતિઓનું વિવેચન ઉપયોગી થઈ પડે તેમ છે. તે દિશામાં પ્રયાસ થાય તે દરમ્યાન આ સજ્જાત્યનો બહોળો પ્રચાર થાય એ ઇરાદે મેં 'આત્માનંદ પ્રકાશ'ના તંત્રીજી ઉપર આ લખાણ મોકલ્યું છે, તેઓ એ સત્વર પોતાના સુપ્રસિદ્ધ માસિકમાં પ્રકાશિત કરે એ અભ્યર્થના.

૧ એઓ ખંધક મુનિના શિષ્યો થાય છે. ૨ આડું વક્ષણ.

મે, ૧૯૭૭

: ૧૭૫

પૂર્વ જન્મ અને પુનર્જન્મ

લેખક-સુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી ન્યાયતીર્થ-વિશારદ

જીવનો દરેક જન્મ એના પૂર્વ જન્મની અપેક્ષાએ પુનર્જન્મ જ છે. એનો કોઈ જન્મ એવો ન હોય, જેની અગાઉ જન્મ ન હોય. એનાં જન્મોની (ભિન્ન ભિન્ન દેહોનાં ધારણની) પરંપરા હમેશાંની એટલે કે અનાદિકાળથી ચાલી આવે છે, એમ માનવું યુક્તિસર જણાય છે. આત્માના ભૂતકાળના કોઈ જન્મને સર્વ પ્રથમ એટલે કે શરૂઆતનો જન્મ માનીએ, તો એમ માનવું પડે કે આત્મા ત્યાં લગી અજન્મા હતો, અને પછી એનો એ પહેલ વહેલો નવો જન્મ શરૂ થયો. આમ જો માનવું પડે તો અજન્મા એવા શુદ્ધ આત્માને પણ ક્યારેક જન્મ ધારણ કરવાનું સંભવિત બની શકે છે એમ પણ માનવું પડે, અને એમ જો માનવું પડે તો ભવિષ્યમાં મુક્તિ પ્રાપ્ત થયા પછી પણ ક્યારેક પાછો જન્મપાશ વળગવાનું સંભવિત બની જાય છે, અને એથી સ્થિર અને પૂર્ણ મુક્તિનું અસ્તિત્વ ઊડી જાય છે. આત્મા કેટલાક કાળ લગી જન્મ વગરનો (દેહધારણ વિનાનો) રહી પાછો ક્યારેક ફરી જન્મ ધારણ કરવાનું ચાલુ કરે છે, આમ માનવું બંધ બેસતું નથી. દેહ ધારણની પરંપરા ચાલે તો અખંડ રૂપે જ ચાલે; અને એક વાર દેહનો વળગાડ છૂટ્યો કે પછી હંમેશાંને માટે છૂટી જાય છે. આ પ્રમાણે માનવું સંગત દેખાય છે.

એક જ માતા પિતાનાં સંતાનોમાં અંતર માલુમ પડે છે. એટલું જ નહિ, એક સાથે

જન્મેલ યુગલમાં પણ અંતર જોવામાં આવે છે. મા બાપની ઠીક ઠીક દેખલાળ હોવા છતાં તેમનાં વિદ્યા, શિક્ષણ, બુદ્ધિ, ડહાપણ, અનુભવ અને વર્તન વગેરેમાં ફરક પડી ગયેલો જોવાય છે. એ અંતરનો ખુલાસો રજવીર્થ અને વાતાવરણની વિભિન્નતા પર જ પર્યાપ્ત નહિ થાય. પૂર્વજન્મના સંસ્કારોનું પરિણામ પણ ત્યાં સ્થાન રાખે છે એમ માનવું બંધ બેસે છે. ઐહિક કારણો અવશ્ય પોતાની કૃતિ દાખવે છે, પરંતુ એટલેથી વિચારણા અટકતી નથી. એ કારણો પણ પોતાનો હેતુ માગે છે. એ કારણો પાછળ પણ શૂઠ હેતુનો સંચાર હોય તેમ કલ્પના આવે છે. મૂળ કારણની શોધ માટે વર્તમાન જિન્દગીના સંજોગોથી આગળ વધવું પડશે.

સંસારમાં એવા પણ માણસો જોવાય છે કે જેઓ અનીતિ, અનાચારનાં કામ કરવા છતાં ધની અને સુખી હોય છે, જ્યારે નીતિ અને ધર્મના માર્ગ પર ચાલનારાઓમાં કેટલાક દરિદ્ર અને દુઃખી દેખાય છે. આમ થવાનું કારણ? “કરણી તેવું ફળ” કયાં? આનો ખુલાસો વર્તમાન જન્મ સાથે પૂર્વજન્મનું અનુસંધાન વિચારતાં આવી શકે છે. પૂર્વજન્મના કર્મ સંસ્કાર અનુસાર વર્તમાન જિન્દગી ઘડાય છે અને વિશેષ પરિસ્થિતિઓ ઊપજે છે; એ જ પ્રમાણે વર્તમાન જિન્દગી અનુસાર ભવિષ્ય જિન્દગીની નિષ્પત્તિ થાય છે, અર્થાત્ પૂર્વજન્મના

કર્મસંસ્કારોનાં પરિણામ વર્તમાન જિન્દગીમાં પ્રગટ થાય છે, અને વર્તમાન જિન્દગીના કર્મસંસ્કારોનાં પરિણામ ભવિષ્યની જિન્દગીમાં પ્રગટ થાય છે. એમ શું નથી બનતું કે કેટલાક બદમાશ, લૂંટારા અને ખૂની ઘોર અપરાધ કરીને એવા શુભ રહી જાય છે કે તેઓ શુનાની સજાથી બચી જાય છે, જ્યારે બીજા નિરપરાધીઓને શુના વગર શુનાની ભયંકર સજા ભોગવવી પડે છે! કેટલો અન્યાય! કરણી તેવું કૃષ્ણ કયાં? પણ એ બધી ગુંચવણ પુનર્જન્મ કે પૂર્વજન્મના સિદ્ધાંત આગળ ઉકેલાઈ જઈ શકે છે. પૂર્વજન્મવિહિત વિભિન્ન અને વિચિત્ર કર્મોનાં વિભિન્ન અને વિચિત્ર પરિણામ વર્તમાન જન્મમાં ઉપસ્થિત થાય છે. પરંતુ આ ઉપરથી એમ સમજવાનું નથી કે અનીતિ, અન્યાય, અત્યાચાર કરીને ધન ભેગું કરી તેવા ધનને બળે સાદ્યબી ભોગવનારને એમ ભોગવવાનો નૈતિક કે ધાર્મિક દૃષ્ટિએ કશો હુકમ પ્રાપ્ત થાય છે. એવાઓએ મેટે ભાગે પોતાનું ધન સીધી રીતે કે પરંપરાએ ગરીબો અને પારિશ્રમિક વ્યવસાય કરનારાઓ પાસેથી છેતરીને અથવા લૂંટીને-છળ યા બળથી મેળવેલું હોય છે. આવું હોય ત્યાં કોઈ પણ સુરાજ્ય અથવા જામત સમાજ આવી પરિસ્થિતિ લાંબો વખત નિભાવી શકે નહિ. જે નિભાવે તો પ્રથમ દોષ રાજ્યનો અને બીજો દોષ તે ઊંઘણસી સમાજનો છે. સમાજનું અર્થોત્પાદન અને તેની યોગ્ય વહેંચણુ થાય તે રાજ્યે અને સમાજે જોવાનું છે. કોઈ પણ ધર્મ સમાજમાં પ્રવર્તતી આવી અંધાધુંધીને અનુમોદન આપી તેને ટકાવી શકે નહિ, તેમજ તેવા ધનનો ધર્મ પ્રભાવના કરવાના ઇરાદે ધાર્મિક ગણાતા કાર્યમાં ઉપયોગ કરવા-કરાવવાથી તેવા ધનને ન્યાયોપાર્જિત પ્રશસ્ત ધન તરીકે પ્રતિષ્ઠા આપી શકે

નહિ. જે આપે તો તે ધર્મ, અનીતિ અને અનાચરણનો પોષક બની જાય.

ગૃહસ્થાશ્રમીનો પહેલો સદ્ગુણ ધનોપાર્જન ન્યાયથી કરવું એ છે. ન્યાયથી કમાવું અને એમાંથી બની શકે તેટલું ધાર્મિક કાર્યમાં ખર્ચવું એ જ પ્રશસ્ત અને પુણ્યમાર્ગ છે. ધાર્મિક કાર્યમાં ખર્ચવા માટે કે ધર્મ પ્રભાવના કરવાના ઇરાદે તેવાં મોટા કાર્યો કરવા માટે સારા-નરસા કોઈ રસ્તે ધન ભેગું કરવા મંડી પડવું એ ખોટું છે, એ શ્રેયસ્કર નથી. શાસ્ત્રકારોનો એ સ્પષ્ટ ઉપદેશ છે કે-ધર્મ માટે ધનની ઇચ્છા કરવી, તે કરતાં તે ઇચ્છા ન કરવી એ જ વધારે સાફ છે. કાદવમાં પગ નાખી પછી ધોવો તેના કરતાં કાદવમાં પગ નાખવો નહિ એ જ સાફ છે. સમજવું સુગમ છે કે ધાર્મિક કાર્યો ન્યાયોપાર્જિત દ્રવ્યથી કરાય તો ધર્મની પવિત્રતા સચવાઈ શકે. ધર્મના મહિમાને વિસ્તારવાનો એ જ સારો અને સાચો રસ્તો છે. બાહ્યાડંબર ખાતર ધર્મની પવિત્રતાને જોખમમાં નાખી શકાય નહિ. નીતિથી ધન મેળવાય અને એવું (ન્યાયભૂત) ધન ધાર્મિક કાર્યમાં વાપરવામાં આવે તો તેની અસર સમાજ અને જાહેર જનતા પર બહુ સારી થાય.

વળી બીજી વાત એ સૂચવવા યોગ્ય છે કે જે બદમાશ, લૂંટારા કે ખૂનીને રાજ્ય કે સમાજના હાથ પહોંચી શકે નહિ તેમને કર્મના અટલ કાયદા અનુસાર તેમને પોતાનાં દુષ્કર્મનાં કૃષ્ણ મળવાનાં એ નક્કી છે, પરંતુ પરકૃત આપત્તિ માટે પોતાના કર્મવિપાકનો ટેકો મળ્યાનું માની લેવા છતાંય તે સંખે જે બાળતનો ઉપાય થઈ શકે તેમ હોય તે માટે સઘળા ઈલાજ રાજ્યે કે સમાજે લેવા જોઈએ, એ યોગ્ય તથા ન્યાય છે.*

* લેખકના 'જૈન દર્શન' ગ્રંથમાંથી સાભાર ઉધ્વૃત.

દેના બેંકની અચૂત યોજનાઓ દ્વારા આપની ભાવિ જરૂરો પૂરી કરો

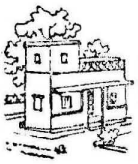
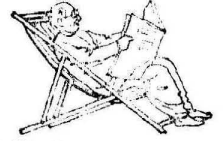
કેશ સરંજિક્ષિત

આપનું મૂડી રોકાણ ૧૦ વર્ષમાં લગભગ
ત્રણગણું અને ૨૦ વર્ષમાં સાતગણાથી વિશેષ
થઈ રહે છે.

ફિક્સ્ડ ડિપોઝિટ્સ

આપ જરૂરી મુદત નક્કી કરો તેના પર
આધારિત આપના રોકાણની રકમ પર
૧૦% સુધી વ્યાજ મળે છે.

સમૃદ્ધિ ડિપોઝિટ યોજના

આપની અચૂત પર વ્યાજનું વ્યાજ મેળવીને
સલામતી સાધી શકો છો.

રિકવિંગ ડિપોઝિટ યોજના

આપની નાની માસિક અચૂતમાંથી મોટી
મૂડીનું નિર્માણ થાય છે.

વિગતો માટે આપની નજીકની દેના બેંક શાખાનો સંપર્ક સાધો.

દેના બેંક

(ગવર્નમેંટ ઓફ ઈન્ડિયા એન્ટરપ્રાઇઝિસ)

હેડ ઓફિસ: હોર્નિંગેન સર્કલ, મુંબઈ ૪૦૦૦૨૩

સાંભળ્યા વિના પણ ધર્મ પામે ?

લેખક : પં. શ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજી મહારાજ (કુમારશ્રમણ)

ભગવતી સૂત્રના નવમા શતકના ૩૧મા ઉદ્દેશમાં ભગવાન મહાવીરસ્વામીને ગૌતમ-સ્વામીજી પૂછે છે કે, હે પ્રભો ! અશ્રુત્વા અર્થાત્ અરિહંતાદિ પાસેથી સાંભળ્યા વિના પણ સાધકને અરિહંત ધર્મની, યોધિલાભની, અનગાર ધર્મની, બ્રહ્મચર્ય ધર્મની, સંયમ તથા સંવર આદિ ૧૧ પદોની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે ? થતી હોય તો કયા કારણે ? અને નહીં થવામાં કારણ શું ?

પ્રશ્નનો હાર્દ સવજીએ તે પહેલાં ઉપરના પદોના અર્થોને સંક્ષેપથી જાણી લઈએ.

(૧) તીર્થંકર :

આ પદ પ્રાપ્ત કરવાની યોગ્યતાવાળા ભાગ્યશાળીઓને બે-ત્રણ ભવ પહેલાંથી જ નીચે પ્રમાણેની ભાવના ઉદ્ભવે છે.

(અ) સંસારના જીવ માત્રને હિંસા, જૂઠું, ચોરી, મૈથુન અને પરિગ્રહ નામના મહા પાપોમાંથી બચાવીને અહિંસા, સત્ય, અચૌર્ય, બ્રહ્મચર્ય અને સંતોષ ધર્મ આપનારો બનું.

(બ) દીન-દુઃખી અનાથ અને કર્મોના કારણે પરેશાન બનેલા જીવોનો હું સહાયક બનવા પામું.

(ક) દ્રવ્ય અને ભાવ દરિદ્રતાને દૂર કરાવીને તેમને ધર્મરૂપી આંખાના ઝાડ નીચે લાવનારો થાઉં.

(ખ) કામીઓના કામને, ક્રોધીઓના ક્રોધને, માયાવીઓની માયા જલને, સંતોષામૃત આપી શાંત કરું.

(ગ) દ્રવ્ય અને ભાવરોગીઓને સ્વસ્થ કરું. આવા પ્રકારની અભૂતપૂર્વ ભાવદયાથી પ્રેરાયેલા એ મહાપુરુષો વીશ સ્થાનકોની ઉત્કૃષ્ટતમ-નિષ્કામ અને નિર્વ્યાજ આરાધના કરીને પોતાના આત્માને દ્રવ્ય તથા

ભાવ કર્મોમાંથી મુક્ત કરે છે ત્યારે તીર્થંકર નામકર્મ નિકાચના કરી ત્રીજે ભવે પણ ઘાતી કર્મોનો નાશ કરી કેવળ જ્ઞાન મેળવવાને માટે ભાગ્યશાળી બને છે. અને તરત જ ત્રીજા ભવે ઉપાર્જિત તીર્થંકર નામ કર્મોનો ઉદય થતાં સમ્ભવ-સરણમાં બિરાજમાન થઈ જીવ માત્રને ધર્મોપદેશ આપે છે અને અનુવિધ સંઘની સ્થાપના કરી તીર્થંકરપદને પ્રાપ્ત કરે છે.

(૨) જિનપ્રજ્ઞાન ધર્મ :

જિનેશ્વરદેવોએ જે ઉપદેશ આપ્યો તે જ જૈન ધર્મ છે, જેમાં રાગ, દ્વેષ, મોહ અને વિષયવાસનાનો વિરામ હોય છે. ક્રોધ-માન-માયા અને લોભની સમાપ્તિ થાય છે, ઈન્દ્રિયોના અને મનના વેગ ઠંડા પડે છે તથા લોભ-વશા, લોકેષણા અને વિતૈષણાનું દમન થાય છે તે જૈન ધર્મ છે. આવા ધર્મના પ્રરૂપક તીર્થંકર વિના બીજે કોઈ હોઈ શકતો નથી. કેમકે પોતાના અદ્ભુત પુરૂષાર્થ વડે અને તપ-ત્યાગની ચરમ સીમાએ કરેલી આરાધનાના બળે નવા કર્મોના દ્વારને સંવર ધર્મ વડે સર્વથા બંધ કરીને પોતાના જૂના કર્મોના સૂક્ષ્માતિસૂક્ષ્મ એક એક આવરણ પરમાણુને બાળી ખાખ કરી દીધા હોય છે. માટે જ કેવળજ્ઞાનના માલિક તીર્થંકર દેવાધિ-દેવનો પ્રરૂપિત ધર્મ જ સર્વોત્કૃષ્ટ ધર્મ છે. ગૌતમસ્વામીએ પૂછ્યું કે આવો ધર્મ શી રીતે પ્રાપ્ત થાય ? તેનું મૂળ કારણ શું ?

(૩) યોધિલાભ :

અનાદિ અનંત સંસારમાં ચક્રવર્તીપદ કે ઈન્દ્રપદ પણ ઉત્કૃષ્ટતમ પુણ્યના જોરે પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. પરંતુ યોધિલાભ (સમ્યક્ત્વ) માટે પુણ્યબળ કામ નથી આવતું, પણ પોતાની

મોક્ષાભિલાષિણી પુરુષાર્થ શક્તિ જ કામે આવે છે. કારણ કે સંખ્યાતા-અસંખ્યાતા ભવમાં ઉપાર્જિત કરેલી અને અનંતાનંત કર્મોના કારણે ભેગી થયેલી અનંતાનુબધી કષાયોની મોહ-માયાને ભગાડી નાખવા માટે કે દબાવી દેવાને માટે આત્માનું અનિવૃત્તકરણ જ મુખ્ય કારણ રૂપે હોય છે.

પુરુષાર્થી બનેલો આત્મા અનંતાનુબધી કષાયોની માયા સાથે જ્યારે જમરદસ્ત રણ-મેદાન ખેડીને કાળીનાગણ કરતાં પણ ભયંકર આ માયા નાગણને દબાવી દે છે, ત્યારે તે માયાની શક્તિ લગભગ ઘણા મોટા ભાગે ક્ષીણ થતાં એક કોડાકોડી જેટલા કર્મો શેષ રહે છે અને શેષ ક્ષીણ થાય છે. તે સમયે આત્માને જ્ઞાનનો પ્રકાશ મળે છે, જે અભૂતપૂર્વ હોય છે. આવો પ્રકાશ પામેલો આત્મા જ બોધિલાભનો માલિક બને છે.

અનંતાનુબધી કષાયોને દબાવ્યા વિના કે ક્ષય પમાડ્યા વિના મોહરાજના સૈનિકોનું જોર કેઈ કાળે પણ ઓછું થતું નથી. ત્યારે મોહ-રાજનો માર ખાઈને મડદાલ બનેલો આત્મા પણ લગભગ મડદાલ જેવો જ હોય છે. તેથી બોધિલાભને માટે કષાયોનું દમન તથા મારણ જ મુખ્ય અને અજોડ કારણ છે.

ઈન્દ્રપદ મેળવીને કબૂતરોની જેમ ઉડતાં પર્વતોની પાંખો કાપવી સરળ છે, ચક્રવર્તી કે વાસુદેવ પદના ભોક્તા બનીને લાખો કરોડો માનવોને યમસદનના અતિથિ બનાવવા પણ કઠિન નથી ભોગવિલાસોમાં પૂર્ણ મસ્ત બનીને જીંદગી પૂર્ણ કરવી એ પણ સુલભ છે અને વ્યાપારમાં જલ-પ્રપંચ દ્વારા લાખો કરોડો રૂપીયાની માયા ભેગી કરવી, અને તેના ભોગ વટામાં જીવનયાપન કરવું તે પણ સુલભ છે, પરંતુ પોતાના આત્માનું દમન, કષાયોનું શમન, ઇન્દ્રિયોનું મારણ, વૃત્તિઓનું નિરસન કરવું અત્યંત કઠણ છે. છતાં પણ મોક્ષાભિલાષી ભાગ્યશાલી સરળતાથી કરી શકે છે.

ગૌતમસ્વામીએ ભગવાનને પૂછ્યું કે હે પ્રભો ! બોધિલાભની પ્રાપ્તિમાં મૂળકારણ શું છે ?
(૪) અનગાર ધર્મ :

ધર્મપત્ની જેને હોય તે ગૃહસ્થાશ્રમી કહેવાય છે, અને ગૃહિણી જ ઘર છે. આવું ઘર જેને નથી તે અનગાર છે.

માંડેલા ગૃહસ્થાશ્રમને બંને પરિચ્છેદો અવશ્ય ભાવી છે હાટ, હવેલી, પુત્ર, પરિવાર, ધન, ધાન્ય, સોનુ-ચાંદી અને કપડા આદિનો પરિચ્છેદ દ્રવ્યપરિચ્છેદ છે. આની વિદ્યમાનતામાં જ અનિચ્છાએ પણ રાગ-દ્વેષની વિદ્યમાનતા નકારી શકાતી નથી, માટે ક્રોધ, માન, માયા, હિંસા, ગુઠ આદિ ભાવપરિચ્છેદ છે.

ઉપર પ્રમાણેના બંને પરિચ્છેદોના ભાવ-પૂર્વકનો ત્યાગ જે ભાગ્યશાળીઓએ કર્યો હોય તે અનગાર, મુનિ સર્વવિરતધર અને શ્રમણ કહેવાય છે.

આકાશમાં રહેલા નવે ગ્રહોની તુષ્ટિ-પુષ્ટિ શક્ય હોય છે. પણ આશા-તૃષ્ણા આકાશ જેટલી અનંત હોવાથી પરિચ્છેદ નામક ગ્રહ સર્વથા દુસ્ત્યાજ્ય છે.

પરંતુ સમ્યગ્દર્શનના પ્રકાશમાં જેમનો આત્મા પ્રવિષ્ટ થઈ ગયો છે, તેવા પુરુષાર્થીને પોતાના આત્માથી સર્વથા અતિરિક્ત પૌદ્ગલિક પદાર્થોનો ત્યાગ સુસાધ્ય બને છે, તથા તે પ્રકાશમાં સમ્યગ્જ્ઞાન જેમ જેમ વધે છે તેમ તેમ સમ્યક્ચારિત્રનું પ્રાબલ્ય પણ વધતું રહે છે, અને તેમ થતાં કોહમુંડે, માનમુંડે, માયા-મુંડે અને લાભમુંડે અર્થાત્ કેશોના લુંચનની જેમ પોતાના આત્મામાં અનાદિ કાળથી સ્થિતિ જમાવીને રહેલા—

ક્રોધનું પણ મુંડન કરે છે.

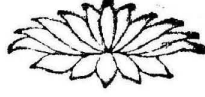
માનને પણ ઉખેડી મારે છે.

માયાના બળાને તોડી ફેડી નાખે છે અને લોભ રાક્ષસને તે મારી નાખે છે.

આ રીતે દ્રવ્ય અને આન્તર પરિચ્છેદો ત્યાગી જ અનગાર કહેવાય છે. (અપૂર્ણ)

આત્માનંદ પ્રકાશ

પૂષ્પપુજા કરનાર હરિ

લેખક-

જિનદાસ મણીલાલ દોશી

મુંજ નામે નગરીમાં હરિ નામે એક ગરીબ માણસ રહેતો હતો. નગરીના ભવ્ય જિનાલયની બહાર એક માલણ કુલ વેચવા બેસતી હતી.

હરિ એક દિવસ પ્રભુનાં દર્શન કરવા ગયો ત્યારે તેણે એક દોઢડાની પૂષ્પમાળા ખરીદી અને પછી હરિએ પ્રેમથી કુલની માળા પ્રભુને પહેરાવી, પછી હરિએ પ્રેમથી પ્રભુની પુજા કરી.

હરિએ ભાવથી અનેડું પુણ્ય મેળવેલ. તેથી તે શ્રીમત્ત બન્યો.

હરિએ ધનનો સફળ્ય કરી કેટલાએ દીનદુઃખી અને અનાથોને આર્થિક સહાય કરીને હરિએ સાધાર્મિક ભક્તિ કરી.

ભક્તિને કારણે હરિ મરીને અવંતિ નગરીના

રાજાનો પુત્ર બન્યો. પછી પણ તેણે પ્રભુભક્તિ કરી.

કુલ સાતવાર હરિ રાજકુમાર બનશે અને દરેક વખતે પ્રભુ ભક્તિ કરશે, અંતે તે મોક્ષે જશે.

ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે દીને દાન;
ભાવે જિનવર પુણ્યએ, ભાવે કેવળજ્ઞાન.

કરોડ રૂપિયા આપવાથી પણ સિદ્ધિસુખ ખરીદી શકાતું નથી. તે જ સિદ્ધિસુખનો અધિકાર હરિએ પ્રભુને ૧ દોઢડાની પૂષ્પમાળા પહેરાવી મેળવ્યો. તેનું કારણ તેના આત્માના પ્રભુ ભક્તિના ઉત્તમ ભાવો હતા.

પ્રબલ પુણ્ય હોય ત્યારે જ પ્રભુની પુજા કરવાનું મન થાય છે. પ્રભુપુજા કરતાં પવિત્ર ભાવના રાખવી.

With best compliments from :

Steelcast Bhavnagar Private Ltd.

Manufacturers of :

STEEL & ALLOY STEEL CASTINGS

Ruvapari Road,
BHAVNAGAR 364 001
(Gujarat)

Gram : STEELCAST
Telex : 0162-207
Phone : 5225 (4 Lines)

મે, ૧૯૭૭

: ૧૮૧

શા પ રી આ

અનાવનારા :

- * બાજીસ
- * લાઈફ બોટસ
- * ટગ્ગ
- * ફ્રેજર્સ
- * પોન્ટુન્સ
- * મુરીંગ બોયઝ
- * બોયન્ટ એપરેટસ
- વિગેરે

શીપ
બીડ્સ
અને
એન્જનીયર્સ

અનાવનારા :

- * રોલીંગ શટર્સ
- * ફાયરમુફ ડોર્સ
- * રોડ રોલર્સ
- * બ્લીલ બેરોઝ
- * રેફ્યુઝ હેન્ડ કાર્ટ્સ
- * પેલ ફ્રેન્સીંગ
- * સ્ટીલ ટેન્કસ
- વિગેરે

શાપરીઆ ડોક એન્ડ સ્ટીલ કું. પ્રાઇવેટ લીમીટેડ

ચેરમેન : શ્રી માણિકલાલ ચુનીલાલ શાહ

મેનેજીંગ ડીરેક્ટર : શ્રી અમૃતલાલ ભાણજીભાઈ શાપરીઆ

રજીસ્ટર્ડ ઓફિસ અને શીપયાર્ડ

શીવરી ફાઈ રોડ,

મુ'બઈ-૧૫ (ડી. ડી.)

ફોન : ૪૪૮૩૬૧, ૪૪૮૩૬૨, ૪૪૩૧૩૩

ગ્રામ : 'શાપરીઆ' શીવરી-મુ'બઈ

એન્જનીયરીંગ વર્કસ અને ઓફિસ

પરેલ રોડ, કોસ લેન,

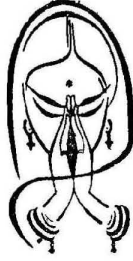
મુ'બઈ-૧૨ (ડી. ડી.)

ફોન : ૩૯૫૦૬૭, ૩૭૪૮૬૩

ગ્રામ : 'શાપરીઆ' પરેલ-મુ'બઈ

મારી વિનતી

સ્વયંતા : પુનિત મહારાજ

ઠહાલા મારા હૈયામાં રહેજે,
બૂલું ત્યાં તું ટોકતો રહેજે,
માયાનો છે કાદવ એવો,
પગ તો ખૂંચી જાય;
હિમત મારી કામ ન આવે,
તું પકડજે બાંધી....ઠહાલા મારાં

મરકટ જેવું મન અમારું,
જ્યાં ત્યાં કુદકા ખાય;
મોહ મદિરા ઉપર પીધો,
ને પાપે પ્રવૃત્ત થાય...ઠહાલા મારાં

દેવું પતાવવા આવ્યા જગમાં,
દેવું વધતું જાય;
છુટવાનો એક આરો હવે તો,
તું છોડે છુટાય....ઠહાલા મારાં

‘પુનિત’તું આ દર્દ હવે તો,
સુખે કહ્યું નવ જાય;
સોંપી મેં તો તારા ચરણમાં,
થવાની હોય તે થાય...ઠહાલા મારાં

X X X

વિનતી માહરી આજ પ્રભાતની,
નાથ અંતર મહીં આપ ધરજો;
આજની જાંઘળી રાત સુતા લગી,
ચિત્તડે ચરણની પ્રીત ભરજો. વિનતીં

રહેવું સંસારમાં મનુષ્ય અવતારમાં,
જળ અને કમળની જેમ રાખો;
પાણું મુજ ધર્મને, કરું સૌ કર્મને,
ફળ તણી આશથી દૂર રાખો.
....વિનતીં

સુખી રહું સુખમાં, સુખી રહું દુઃખમાં,
સુખ ને દુઃખના ભેદ ટાળો;

મે, ૧૯૭૭

પાંખમાં રાખીને દુઃખડાં કાપીને,
જાણ અજાણનાં પાપ ટાળો....વિનતીં
નહાઈ સત્સંગમાં, રાગું એ રંગમાં,
અંગમાં ભક્તિનાં પૂર ભરજો;
ધૃત્યું કલ્યાણ હું મિત્ર-દુશ્મન તણું,
જગતનું નાથ કલ્યાણ કરજો....વિનતીં
આંખ છે આંધળી તુજ શું ના ઢળી,
તે છતાં હે હરિ લક્ષ લેજો;
દોડતા આવીને ‘પુનિત’ સંભાળીને,
અંતમાં દર્શને બાપ રહેજો....વિનતીં

X X X

નાથ હું જેવો તેવો પણ તારો,
મને રંકને પાર ઉતારો;
જોગ ધ્યાનને જપ તપ તીરથ,
નાથ નથી રે નીપજતાં;
મનડું પાપી મારે કુદકા,
ભગવત તુજને ભજતાં. નાથં
મધ્ય દરિયે જીવ મચ્છ મુંઝાણો,
તૃષ્ણાને નથી તજતો;
સામે ભાળે કાળ ખડો પણ,
નફટ કાંઈ નથી સમજતો. નાથં
અંતરની દુઃખાને વારે,
તન મન વ્યાધિ ટાળે;
દેવ દયાનિધિ નવીન પાપીને,
આપ વિના કોણ તારે. નાથં
(‘અમીરસ ઝરણા’માંથી)

* * *

હાયકું

જ્ઞાન, ધ્યાન વૈરાગ્યમય, ઉત્તમ જહાં વિચાર;
એ ભાવે શુભ ભાવના, તે ઉતરે ભવપાર.
ખાણ મુત્રને મળની,
રોગ જરાનું નિવાસનું ધામ;
કાયા એવી ગણીને,
માન ત્યજીને સાર્થક આમ.

—શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર

૧૯૮૩

ગુજરાતી ભાષાના વિકાસમાં જૈનોએ ભજવેલા ભાગ

લેખક-કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી

ભાષા તથા સાહિત્ય સંબંધે સુભાષે ભૂત કે વર્તમાન કાળમાં જૈનો અને જૈનેતરો વચ્ચે કોઈ રીતનું જુદારું-કોઈ પણ પ્રકારનો ભિન્ન-ભાવ-જોવામાં આવતાં નથી. જૈનો અને જૈનેતરો ગુજરાતી જ બોલતા-લખતા આવ્યા છે, તેમણે ગુજરાતીને જ પોતાની માતૃભાષા ગણી છે. સંપ્રદાય જુદા હોવાથી ભાષા જુદી પડી નાંખી નથી અને તેથી જ ગુજરાતી ભાષાના બંધારણમાં, ગુજરાતી ભાષાના વિકાસમાં, ગુજરાતી સાહિત્ય ખેડવામાં અને ગુજરાતી સાહિત્યની ઉન્નતિ માટે તલસવામાં તેમણે બંનેએ એક સરખો શ્રમ ઊઠાવી દીધો આપ્યો છે. આપણી ભાષા અને આપણા સાહિત્યનો જૂના સમયથી અત્યાર સુધીનો ઇતિહાસ જો ખરી રીતે જાણવો હોય, ભાષા અને સાહિત્યનું ખરું મૂલ્ય આકવું હોય તો જૈનો અને જૈનેતરો બંનેનો ફાળો ધ્યાનખહાર રખાય નહિ, એવો પૂર્વે વખતોવખત મારો અભિપ્રાય જણાવતો રહ્યો છું. જૈન ભંડારમાં સંગ્રહિત રહેલ સાહિત્યની સામગ્રી જેમ જેમ ખહાર આવતી જાય છે તેમ તેમ અત્યાર સુધીની માન્યતા કે જૈનેતરો જ, શિવમાર્ગી, વિષ્ણુમાર્ગી, શક્તિમાર્ગી વિગેરેએ ગુજરાતના સાહિત્યનું કલેવર ઘડવામાં મુખ્ય ફાળો આપ્યો છે ને જૈનોનો ફાળો ગોણુ છે, એ ફેરવવા માટે ઘણું સાધનો મળતાં જાય છે. એ ભંડારોની વિપુલતા જોતાં અને હજુ તેમાંનાં ઘણાં ગ્રંથો પ્રસિદ્ધિમાં આવી શક્યા નથી તે જોતાં વસ્તુસ્થિતિ ફેરવાઈ જવાનો સંભવ રહે છે; એટલે કે બ્રહ્મણી, વૈશ્યો વિગેરે જૈનેતરોએ આપેલો ફાળો ગોણુ રૂપ પકડે ને જૈનોએ આપેલો ફાળો મુખ્ય ગણાય. જૈન સાધુ અને સુનિઓને, એટલે જૈન કોમના પંડિતો અને વિદ્વાનોને, જૈન સમાજના બંધારણનો વિશેષ લાભ મળતો. મતલબ કે તેમને ઉપજીવિકા અર્થે કોઈ રીતની ચિંતા રહેતી નહીં. ઉપાશ્રયમાં રહેવાનું અને ગોચરી કરી જમવાનું. બાકીનો સમય અધ્યયનમાં કાઢવાનો,

એટલે એમને કુરસદ ઘણી મળતી તે કુરસદનો ઉપયોગ કરવા તેમણે એક જ ધ્યેય રાખ્યું લાગે છે : તે એ કે જેમ બંને તેમ લોકભોગી સાહિત્ય લખતા રહેવું સેકડો રાસરાસાઓ વાર્તાઓ, કથાઓ કે જે જૂના જૈન સાહિત્યમાં આપણે જોઈએ છીએ તે એ બાબતનો પૂરાવો પૂરો પાડે છે. આ સિવાય ઉચ્ચ કોટિનું તત્ત્વજ્ઞાન અને બીજી ફિલસૂફીના વિષયો ચર્ચા પણ તેમણે સાહિત્યના વિકાસમાં મોટો ફાળો આપ્યો છે; અને તે સંબંધેના ગ્રંથો પણ ધીમે ધીમે પ્રકાશમાં આવતા જાય છે. જૈનોની ગુજરાતી પ્રાચીન ભાષા જુદી હતી એમ કેટલાએકનું કહેવું છે. તેમ કહેવાનું એક કારણ એ હોવું જોઈએ કે જૈનોને હાથે રચાયેલા ઘણા ગ્રંથો અંધારામાં પડી રહેલા, તે હમણાં તેવી ને તેવી પ્રાચીન ભાષામાં પ્રસિદ્ધ થતા હોવાથી, આપણે એમ માનીએ છીએ કે તેમની અને જૈનેતરોની ભાષા જુદી હોવી જોઈએ; પરંતુ વસ્તુસ્થિતિ એવી છે કે તે જ પ્રાચીન સમયમાં જૈનેતરોને હાથે રચાયેલા ગ્રંથો ઘણા સમય પૂર્વે પ્રસિદ્ધિમાં આવેલા હોવાથી, વખત જતાં ભાષાની પ્રાચીનતાનાં અંગો ખરી પડતાં ગયાં અને તે ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થતી વખતની પ્રચલિત ભાષાનાં અંશેને અનુસરી પ્રસિદ્ધ થતાં રહ્યાં. મતલબ કે જૈન પ્રાચીન ગ્રંથો મોડા પ્રસિદ્ધ થયા એટલે ભાષાની પ્રાચીનતા જાળવી રાખી શક્યા; જૈનેતર ગ્રંથો ઘણા સમય પર પ્રસિદ્ધિમાં આવતાં પ્રાચીનતા ખોઈ બેઠા અને તેને લીધે બંનેની વાપરેલી ભાષા વચ્ચે કોઈક ફરક દેખાય છે. હાલના જૈન લેખકો અને જૈનેતર લેખકો જે ભાષા વાપરે છે તે એક જ જાતની-સમાન છે; આગલા વખતમાં પણ તેમ જ હોવું જોઈએ. કારણ બંનેને મળતાં શિક્ષણનું મૂળ એક જ હતું; સંસ્કૃત સાહિત્ય, અને તેથી તે શિક્ષણને પરિણામે દેશકળને અનુસરી તેઓ ભાષા પણ સમાન જ વાપરે-વાપરવાને લલચાય.

વિશ્વની મહાવિભૂતિ વિજ્યાનંદસૂરિવરનો અક્ષરદેહ

લેખક : સ્વ. આગમપ્રભાકર મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ

જ્યારે જ્યારે પ્રજાતા જીવનમાંથી પ્રાણ ઉઠી જઈ પ્રજા નિશ્ચેતન બની જાય છે અને જ્યારે તેને સાથે જ એમ લાગે છે કે પોતે ઘોર અધકારમાં ડૂબતી જાય છે. ત્યારે ત્યારે તેને પુનર્જીવન અથવા નવીન પ્રકાશ મેળવવા માટે પોતાની પ્રાચીન વિભૂતિઓ, —અર્થાત્ અસ્ત પાસી ગયેલ છતાં જીવતા-જાગતા પૂર્વ મહાપુરુષોની ઝગમગતી જીવનજ્યોતિનું દર્શન કરવાની ઉત્કંઠા થાય છે.

મહાપુરુષોની જીવનજ્યોતના પ્રવાહો સર્વ-તોગામી હોઈ તેનું સંપૂર્ણ દર્શન વિવેકપુરઃસર કરવાનું આપણા જેવા સાધારણ કેટલિના દરેક મનુષ્યો માટે શક્ય નથી હોતું, એટલે એ જ્યોતનું આછું આછું ય દર્શન આપણ સૌને થાય અને આપણા મોંમાં નવેસરથી નવચેતન પ્રગટે, એ ઉદ્દેશથી આપણા સૌની વચમાં વસતા પ્રાણવત્તા પ્રજ્ઞાશાળી મહાપુરુષો અનેક ઉપાયો થોજે છે.

આપણા પૂર્વ મહાપુરુષોએ સમ્યગ્જ્ઞાન-સદ્વિદ્યાની પ્રાપ્તિ, સમ્યગ્દર્શન-સત્ય વસ્તુની ઓળખ અને સમ્યક્ચારિત્ર-સદ્ગુણી જીવનની પ્રાપ્તિ માટે આજ સુધીમાં તથિઓ, પર્વો, કલ્યાણક મહોત્સવો, અષ્ટાહિકાઓ વિગેરે જેવા અનેક પ્રસંગો ઉપદેશ્યા-પ્રવર્ત્યા છે. એ જ મહાપુરુષોનું અનુસરણ કરી આજના યુગમાં પણ જ્યાંતી, શતાબ્દ, બહાર વ્યાખ્યાન આદિ જેવા અનેક શુભ પ્રસંગો ઊભા કરવામાં આવે છે જેથી પ્રજાજીવનમાંથી ઓસરી ગયેલા ખાદ્ય અને આભ્યંતર જ્ઞાનાદિ ગુણોની ક્રમે ક્રમે પ્રાપ્તિ તેમજ વૃદ્ધિ થાય.

સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવે પોતાના જીવનમાં જે અનેકાનેક સત્કાર્યો કર્યા છે તેમાં એ ગુરુદેવની અંધરચનાનો પણ સમાવેશ થઈ જાય છે. તેઓશ્રીની અંધરચના પ્રાંતપાદક શૈલીની તેમજ ખંડન-મંડનાત્મક એમ બન્ને ય પ્રકારની છે. એ અંધરોનો સૂક્ષ્મ રીતે અભ્યાસ કરનાર સહેજે

સમજી શકે તેમ છે કે એ અંધરોની રચના કરનાર મહાપુરુષ કેવા બહુશ્રુત તેમજ તત્ત્વગવેષક દષ્ટિએ કેટલા વિશાળ અને ઊંડા અભ્યાસી હતા ! વસ્તુની વિવેચના કરવામાં તેઓશ્રી કેટલા ગંભીર હતા !! તેમજ ખાસ ખાસ મહત્વના સારભૂત પદાર્થોના વિભાગવાર સંમંદ કરવામાં તેમને કેટલું પ્રખર પાંડિત્ય વયું હતું !!!

ગુરુદેવની અંધરચનામાં તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ, જૈનતત્ત્વાદર્શ, અજ્ઞાનાતમિશ્લાસ્કર, નવતત્ત્વ, જૈનધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર, ચિકાગો પ્રશ્નોત્તર, સમ્યક્તત્ત્વશાસ્ત્રોદ્ધાર, પૂજા-સ્તવન-સન્નિધાય-ભાવનાપદસંગ્રહ વગેરે અંધરો પ્રધાન સ્થાને છે. આ બધાય અંધરો એ ગુરુદેવે જનકલ્યાણાર્થે હિંદી ભાષામાં જ રચેલા છે, જેના અભ્યાસ અને અવલોકન દ્વારા દરેક સામાન્ય મનુષ્યો જૈનધર્મ તેમજ ઇતર ધર્મોનાં તત્ત્વોને અને તેના સારાસારપણાને સહેજે સમજી શકે.

સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવની સર્વવ્યાપી યશઃકીર્તિને નહિ સહી શકનાર કેટલાક મહાનુભાવો ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે એ ગુરુદેવે સંસ્કૃત-પ્રાકૃતાદિ ભાષામાં કેઈ અંધરોની રચના ન કરતાં માત્ર હિંદી ભાષામાં જ બધા અંધરોની રચના કરી છે, એ કારણ આપી તેઓશ્રીમાં ‘ખાસ ઊંડો અભ્યાસ ન હોવા’ની વાતો કરી આત્મસંતોષ મનાવે છે; એ વાતને પ્રતિવાદ કરવા ખાતર નહિ પણ એ સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવમાં વાસ્તવિક રીતે કેટલું ઊંડું જ્ઞાન, કેટલી પ્રતિભા અને કેટલું ગંભીર આલોચન હતાં, એ જાણવા માટે આપણે સહજ પ્રયત્ન કરીએ એમાં વધારે પડતું કશું જ નથી.

સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવે રચેલા મુખ્ય અંધરોની અમે ઉપર જે નામાવલી આપી ગયા છીએ તેમાં જે સંખ્યાબંધ આગમ અને શાસ્ત્રોની વિચારણાઓ ભરેલી છે એ દ્વારા તેઓશ્રીના

બહુશ્રુતપણાની તેમ જ વિજ્ઞાન અને ઊંડા આલોચનની આપણને ખાત્રી મળી જાય છે, તેમ છતાં આપણે તેઓશ્રીના સંગ્રહિત જ્ઞાન ભંડારો-પુસ્તકસંગ્રહો તરફ નજર કરીએ તો આપણને તેઓશ્રીના ગંભીર વિજ્ઞાનની સ્પષ્ટિષ્ટ ઝાંખી થઈ જાય છે.

સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવના જ્ઞાનભંડારમાં તેમના સ્વહસ્તે સંશોધિત અનેકાનેક ગ્રંથો છે તેમાં ‘સન્મતિતર્ક’ શાસ્ત્રની હસ્તલિખિત પ્રતિને એ ગુરુદેવે પોતે વાંચીને સુધારેલી છે. એ સુધારેલા પાઠોને સુદ્રિત સન્મતિતર્કના સંપાદકોએ તેની ટિપ્પણીમાં ઠેકઠેકાણે સ્થાન આપ્યું છે, જે ગ્રંથના અધ્યયન માટે હજારો રૂપિયાનું ખર્ચ કરી નાખવા છતાંય આજે કોઈ જૈન સાધુ ખરી રીતે એમાં પાર પાડી શક્યા નથી. એ ગ્રંથનું વાંચન-અધ્યયન, મનન અને લેખન સ્થાનકવાસી સમાજમાંથી આવેલ એક વ્યક્તિ, પોતાની સ્વયંપ્રતિભાને બળે સન્મતિતર્ક જેવાં શાસ્ત્રોની મહત્તાને સમજી પોતાના જીવનની દૂંક કારકીર્દીમાં કરે એ કરતાં એ સ્વર્ગવાસી મહાપુરુષની પ્રતિભાનું અને તેઓશ્રીની વિજ્ઞાન-શક્તિનું જ્વલંત ઉદાહરણ બીજું શું હોઈ શકે? જે મહાપુરુષ આવા મહાદેવ ગ્રંથોના અધ્યયન-મનન માટે જીવતી પ્રવૃત્તિ કરે એ મહાપુરુષમાં તર્કવિદ્યાવિષયક સ્વયંપ્રતિભાજનિત કેટલું વિશદ પાંડિત્ય હશે એ સ્પષ્ટ કરવાની આ ઠેકાણે આવશ્યકતા રહેતી નથી.

પંજાબ દેશમાં આજે સ્થાન સ્થાનમાં સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવના વસાવેલા વિશાળ જ્ઞાનભંડારો છે. પંજાબ આખામાં હીપતા જ્ઞાનભંડારો જે કોઈ હોય તો તે ગુરુદેવના વસાવેલા આ જ્ઞાનભંડારો જ હીપતા છે. એ ભંડારોમાં સાર સાર ગ્રંથોનો સંગ્રહ કરવા આપણા ગુરુદેવે અથાગ પ્રયત્ન કર્યો છે. ન્યાયવિશારદ ન્યાયાચાર્ય મહોપાધ્યાય શ્રીમાન્ યશોવિજયોપાધ્યાયકૃત પાતંજલ્યોગદર્શન ટીકા, અનેકાંતવ્યવસ્થા આદિ જેવા અનેકાનેક અલભ્ય દુર્લભ પ્રાસાદગ્રંથોની

નકલો આ ભંડારોમાં વિદ્યમાન છે આજે આ ગ્રંથોની નકલો બીજે ક્યાંય જોવામાં નથી આવતી. સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવે પોતાના વિહાર પરિભ્રમણ દરમિયાન ગામ ગામના જ્ઞાનભંડારોની બારીકાઈથી તપાસ કરતાં જ્યાંથી મળી આવ્યા ત્યાંથી તે તે ગ્રંથોના ઉતારા કરાવ્યા છે અહીં આપણે માત્ર એટલું જ જોવાનું છે કે એ ગુરુદેવમાં અપૂર્વ સાહિત્યને પારખવા માટે કેટલી સૂક્ષ્મેક્ષિકા હતી! જે ગુરુદેવના ભંડારોને બરાબર બારીકાઈથી તપાસવામાં આવે તો તેમાંથી આપણે કેટલીયે અપૂર્વતા જોઈ તારવી શકીએ

અંતમાં દૂંકમાં અમે એટલું જ કહીએ છીએ કે જ્યારે જ્યારે પ્રજામાં ધાર્મિક તેમજ નૈતિક નિશ્ચેતનતા પ્રગટે છે ત્યારે ત્યારે તેનામાં પ્રાણ પૂરવા માટે એકાદ અવતારી પુરુષ જન્મ ધારણ કરે છે, તેમ સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવે અવતાર ધારણ કરી જૈન પ્રજામાં અનેક રીતે પ્રાણ પૂર્યા છે. જે જમાનામાં તેઓશ્રીએ ગુજરાતની ધરા ઉપર પગ મૂક્યો ત્યારે જૈન સાધુઓની સંખ્યા અતિ અદ્ય હતી, તેમાં શાસ્ત્રજ્ઞો ગણ્યા ગાંઠ્યા હતા, દેશ (વહેશમાં જૈન સાધુઓનો પ્રચાર અતિવિરલ હતો, તેવે સમયે આ બધી બાબતોમાં એ ગુરુદેવે પોતાની પ્રતિભા દ્વારા સંગીન ઉમેરો કર્યો છે. એમની પ્રતિભાને બળે જ શ્રીમાન્ વીરચંદ્ર રાણવજી ગાંધી ચિકાગોની સર્વ ધર્મ પરિષદમાં જઈને જૈનધર્મના તત્ત્વોને વિશ્વના મેદાનમાં રજૂ કરી શક્યા છે.

એ સ્વર્ગવાસી પરમપવિત્ર ગુરુદેવના અગમ્ય તેજને પ્રતાપે આપણે સૌ વર્તમાન યુગને અનુરૂપ ધર્મસેવા, સાહિત્યસેવા અને જનસેવા કરવાનું બળ મેળવીએ એટલું ઈચ્છી વિરમીએ.

જ્ઞાની એ સર્વશ્રેષ્ઠ

અજ્ઞાની કરણી એસી, અંક વિન શૂન્ય સારે મેં
અજ્ઞાની વર્ષ એક કોટી મેં, કરમ નિકંદન ભારે મેં
જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસ એકમેં, ઈતને કરમ વિદારે રે.

—શ્રી વિજયનાંદસુરિ.

નીતિને માર્ગે દ્રવ્ય રળનારા વિરલા જ હોય

લેખક : કુમારપાળ દેસાઈ

(ગુજરાત સમાચારના ' ઈંટ અને ઈમારત ' વિભાગમાંથી સાતાર ઉધ્ધૃત.)

પૈસો એ માણસની નીતિ માટે કસોટીનો પથ્થર છે. એ પથ્થર પર ઠોકર ખાઈને નીતિનાં કોણ બાણે કેટલાય અમૂલ્ય નાવ જલશરણ થયાં છે.

નીતિને માર્ગે દ્રવ્ય ખર્ચનારા ઘણા શ્રીમંત મળી આવશે, પણ નીતિને માર્ગે દ્રવ્ય રળીને શ્રીમંત થનાર વિરલા જ હશે.

એવો એક વેપારી હતો, મુંબઈની બજારમાં.

હતો તો સાવ જુવાનીયો પણ ધંધામાં કુશળ. અનાજ, કાપડ ને કરિયાણાથી ધંધાની શરૂઆત કરી અને આજે મોટી અને ઝવેરાતનાં મૂલ મૂલવતો થયો હતો.

આ ધંધાદારી માણસ એકસાથે બે ધંધા કરતો.

એક વેપારી પેઢીનો, બીજો ધર્મનો.

વેપાર કરવા દુકાને બેસે, પણ મનમાં ચિંતવન ધર્મનું હોય, તત્ત્વનું હોય, વિદ્યાનું હોય.

દુકાનમાં હિસાબી-કિતાબી ચોપડાના ખડ-કલા પડ્યા હોય પણ એ સાથે ધર્મગ્રંથો પણ પડેલા હોય, રોજનીશી પણ હોય.

ચોપડામાં ધંધાનું જમે-ઉધાર લખે.

ડાયરીમાં આત્માનું જમે-ઉધાર ચીતરે.

પણ આવા ધર્મી વેપારી તો ઘણા બેયા છે દેખાય ઉજળા કુલ જેવા પણ ચંદ્રમામાં સાદી નજરે કાળાં ધાબા કળાય એમ એમના જીવનમાં ઘણાં ધાબાં દેખાય. આખો દહાડો ધરમ કરમ કરે, ને કોઈ હાથમાં આવ્યો તો સસ્તો ન છોડે, ત્યાં ન્યાય, નીતિ, ધર્મ, પ્રમાણિકતાને છોડી; નેવે ચઢાવી દે, ધંધો ને ધરમ જુદો એમ માને, હાથીદાંત જેવો ઘાટ રચે.

વેપારી માટે એટલે જ કહેવાય છે કે મુખમાં રામ, બગલમાં છરી! બલકે ઘણા કુશળ લોકોની એવી માન્યતા છે કે ધર્મનો ખુરખો ધારણ કરવાથી ધંધો બમણો ચાલે. જેમ ઘસીને પાલીશ કરવાથી ગમે તેવું હલકું લાકડું પણ સાગ સીસમમાં ખપી જાય તેમ

પણ આ વેપારી સાવ જુદા સ્વભાવનો.

લોકો કહેતા : “ભાઈ! એ તો ખરે ખબર થશે.”

આ વેપારી રોજ ડાયરીમાં લખે. એમાં કંઈ કંઈ વાતો લખે, કંઈ કંઈ કવિતાઓ રચે.

‘ ત્યાં આવ્યો ઉદય કારમો રે !

પરિગ્રહ કાર્ય પ્રપંચરે !

જેમ જેમ તે હસેલીએ,

તેમ વધે, ન ઘટે એક રંચ રે !’

લોક કવિતા સાંભળીને ડોલી જતાં પણ સંકલ્પ-વિકલ્પ લોક કહેતાં કે તત્ત્વજ્ઞાન કરતાં સુવર્ણની કિંમત વધારે છે. ન મળી નારી તો ખાવા બ્રહ્મચારી ! લક્ષ્મીદેવીનાં પગલાં થવા તો દો, પછી આ પોથાં થેથાં પૂજના પાટલે પડ્યાં પડ્યાં રજે ભરાશે. એ તો ખરે ખબર થાય.

એ જુવાન વેપારીની ધર્મની વૃત્તિ વધવા લાગી, એમ ધંધામાં વિકાસ થવા લાગ્યો. રંગૂનના ચોખાનો વેપાર ઉપાડ્યો.

આ વેપાર એનો ખૂબ સમય લઈ જતો પણ વેપારમાંથી છુટ્યાં કે કેઈ અજાણ્યા સ્થળોમાં જઈને એ ભરાઈ જતો. દુકાનનાં માણસોને સૂચના આપતો કે ભાવમાં ગમે તેટલી હેરફેર થાય, મને પત્ર ન લખતા.

લોકો કહેતા કે છ મહિનામાં બાર મહિનાનું કમાઈ લીધું, હવે છ મહિના આરામ કરો, નહિ તો શરીર ક્યાંથી ટકે ?

પોતે લગ્ન કર્યું અને રોજનીશીમાં લખ્યું.

“સ્રી એ સંસારનું સર્વોત્તમ સુખ માત્ર આવરોણક દૃષ્ટિથી લખાયું છે. પણ તે તેમ નથી જ.”

વળી લખે છે !

“સ્રીમાં દોષ નથી, દોષ આત્મામાં છે. એ દોષ જવાથી આત્મા જે જુએ છે, તે અદ્ભુત આનંદરૂપ જ છે !”

વળી લખે છે :

“મહાન આત્માઓ દેહ બે કારણને લઈને ધારણ કરે છે. એક સંચિત કર્મ લોગવવા અર્થે, બીજું જીવોના કલ્યાણ અર્થે. તથાપિ તે બંનેમાં પ્રાપ્ત થયેલ પરિસ્થિતિમાં ઉદાસીન-પણું રહે છે.”

૧૮૮ :

સંસાર તો અજળ છે. પ્રશ્નકારો પૂછી બેસતા :

“આપ સન્યાસીના જેવી દશા ભોગવો છો, પછી ઘર તેમજ વેપારવ્યવહાર શી રીતે ચલાવી શકો છો ?”

એ જવાબ આપતાં ખૂબ જ તળપડું દૃષ્ટાંત આપીને એ કહેતાં :

“એમાં તે વળી શું છે ? એ તો સહજ છે. શૌચ જવા માટે શૌચઘરમાં જનારની પેઠે ત્યાં જતાં શૌચઘર પર પ્રેમ રાખીને કેઈ બેસી રહેતું નથી. બેસી રહેવા ઇચ્છતું નથી. એ પ્રમાણે વર્તીએ એટલે કશી જાનબગ વળગે નહિ.

ઘણા છીંછરા લોકો એમની મશ્કરી પણ કરતાં. એક શ્રીમંત ભાઈ ધર્મચર્યા કરવા ગયા. જાણે ધર્મનું બકાલું વહોરવા ગયા હોય તેમ આરામખુરશી પર પડ્યા પડ્યા સિગારેટ ફૂંકતા ફૂંકતા બોલ્યા :

“અરે ! આ તમારો મોક્ષ કેમ મળે ?”

સાધક વેપારીએ કહ્યું : “આ જ સ્થિતિમાં, તમે જેમ બેઠા છો તેમ, હાથપગ હલાવ્યા વગર સ્થિર થઈ જાઓ તો તરત તમારો મોક્ષ થઈ જાય.”

ધર્મનું બકાલું ખરીદવા નીકળેલા શ્રીમંત ચૂપ થઈ ગયા.

એવી હતી એ વેપારીની રીત ! બેધારી તલવાર પર એ ચાલતો હતો.

એક વખત આ વેપારીએ બીજા વેપારી સાથે સોદો કર્યો.

સોદો ઝવેરાતનો હતો. અઢી લાખનું ઝવેરાત અમુક ભાવે અમુક દિવસે આપવું. બંને

આત્માનંદ પ્રકાશ

પક્ષ તરફથી લખાણ થયું, સહી સિક્કા થયા, સોદો પાકો થયો.

પણ કેણુ જાણે કેમ નસીબ પેલા વેપારીને રોવરાવવાનું હશે તે ઝવેરાતના ભાવ દિન-પ્રતિદિન વધવા લાગ્યા.

કુદકે ને ભુમકે વધવા લાગ્યા.

સામા વેપારીને આશા હતી કે ઝવેરાત પુરું પાડવાની સમયમર્યાદા આવતા સુધીમાં ભાવ ઠેકાણે આવી જશે. પણ ભાવ તો ભાવ ખાવા લાગ્યા, ઠેકાણે ન આવ્યા તે ન આવ્યાં.

સામા વેપારીને હજારોની ખાદ્ય આવી ઉભી.

માલ આપવાનો સમય નજીક આવી ગયો. વેપારીએ કહ્યું.

‘ભાઈ! બજારનો રંગ તો જુઓ છેને! માલ પૂરો પાડવાની ચિંતામાં મારું હૈયું કેરી ખાય છે. થોડો વખત ખમી ખાઓ.

“શું ખમી ખાઉં? મને પણ એ જ ચિંતા પેટી છે” ધર્મનિષ્ઠ વેપારીએ કહ્યું: “હું તમારી પાસે આવવાનો હતો જ.”

“આવ્યા હોત તો આંખમાથા પર હતા, મારું જોર કંઈ ચાલત નહિ, પણ હજી એ દિવસની મુદત આપો.’

“અરે ભલા માણસ! મુદતની વાત કેવી? જે ચિંતા મને અને તને પકડી બેઠી છે, એને વળી વધારે વખત ક્યાં આપવો, એ તો કર્યા એ કામ, અને ભજ્યા એ રામ!” ધર્મનિષ્ઠ વેપારીએ સોદો તરત પતાવવા આગ્રહ કર્યો.

મે, ૧૯૭૭

“આહ અટલી અધીરાઈ!” સામો વેપારી બોલ્યો, અને તે મનમાં બળકો કે તમારા તત્ત્વજ્ઞાનને આજ પિછાણી લીધું. ધરમકરમની તો ખરે બળકું થાય!

ધર્મી વેપારીએ કહ્યું “અધીરાઈ સ્વભાવિક છે માથે લટકતી તલવાર રાખીને કોને બંધ આવે?”

“તો પછી હું જાઉં છું. ખંદોબસ્ત કરું છું, મારું જે થવાનું હશે તે થશે” વેપારીએ કહ્યું.

“આ દસ્તાવેજ તો બરાબર છે ને!” ધર્મનિષ્ઠ વેપારીએ દસ્તાવેજ પેટીમાંથી કાઢીને બતાવતાં કહ્યું.

“હું ક્યાં ના કહું છું? બરાબર છે. સાત વાર બરાબર છે,” સામો વેપારી બોલ્યો.

“લટકતી તલવાર તો આની જ છે ને?”

“હા, મારું ગળુ કાપવું હોય તો કાપી નાખો એનાથી” સામો વેપારી ખિન્ન થયો.

“ચિંતા માત્ર આ કાગળમાં જ છે ને? ધર્મનિષ્ઠ વેપારીએ વળી કહ્યું.

સામો વેપારી મૂંગો રહ્યો, એને આ તત્ત્વજ્ઞાની પર ચીડ ચડી હતી.

“ભય માત્ર આનો જ છે ને? ભય એ હું ટાળી દઉં છું” ને પેલા ધર્મનિષ્ઠ વેપારીએ કાગળના બે ચીરા કર્યા-ચાર ચીરા કર્યા. વળી ચાર બિભા ચીરા કર્યા, વળી ચાર આડા ચીરા કર્યા. આગળ વધીને એ ચીરા પેલા વેપારીને આપતાં કહ્યું:

: ૧૮૬

“આ પાણીના પ્યાલામાં એને પલાળીને
પેલી બાટલીનો ખુચ બનાવી દો.”

સામો વેપારી સડક જ થઈને ઉભો રહ્યો.
એ બોલ્યો :

“અરે! આ તો અઢીલાખનું કાગળિયું છે.”

“ભલે તે પાંચ લાખનું હોય. તમે છુટા
હું છુટો. ભાવ વધ્યો ત્યારથી મને ઊંઘ આવતી
નહોતી. મનમાં થતું કે આ સોદો શી રીતે
પૂરો થશે? વેપારી વેપાર કરે, કમાય પણ
સામાને ખુવાર તો ન કરે. મારા મનમાં આ
દાહ લાગ્યો હતો. આ માટે તમને જલદી
મળવા ઈચ્છતો હતો.”

સામો વેપારી પૂતળા જેવો થઈ ગયો
હતો. એનું મન દ્રિધામાં પડી ગયું હતું શું
સાચું? આ કે તે?

થોડીવારે એ બોલ્યો :

“તમે તે વેપારી છો કે સાધુ?”

“હું સાધુ નથી વેપારી છું. વેપારીને
પણ નીતિ ધર્મના સાધુ જેવાં વ્રતો હેય છે.
વેપારી વેપારમાં દૂધ પીએ પણ માણસનું
લોહી તો કદિ ન પીએ.”

સામો વેપારી આ ધર્મનિષ્ઠ વેપારીના
ચરણમાં પડી ગયો. એ બોલ્યો :

“તમે વેપારી નથી, તમને નમવું તે
સાધુને નમવા બરોબર છે.”

આ સાધુ વેપારીની વાત બજારમાં જેણે
જેણે જાણી એનું માથું સ્વતઃ નમી ગયું.

આ સાધુ વેપારીનું નામ શ્રીમદ્
રાજચંદ્ર! વીસમી સદીના મહાન તત્ત્વ-
ચિંતક અને મહાત્મા ગાંધીજીના એક
ગુરુ.

સ્મરણું જ લિ

પરમ પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયનંદસૂરિ (શ્રી આત્મારામજી મહારાજ)નો
જન્મ વિક્રમ સંવત ૧૮૬૨ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ના દિવસે અને સ્વર્ગવાસ સં. ૧૯૫૩ના જેઠ
સુદ ૭ના દિવસે,

તેઓશ્રીને પુનઃ પુનઃ સભાના વંદન.

તેઓશ્રીની સ્વર્ગવાસતિથિ નજીક આવે છે. તેનું સ્મરણ કરી તે પરમ પૂજ્યના
આશિર્વાદ માંગીએ છીએ કે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા દિન-પ્રતિદિન સાહિત્યક્ષેત્રે તેમજ
બીજા શુભક્ષેત્રે ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ કરતી રહે

તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસ પછી તુરતમાં જ એમના સ્મરણાર્થે જે કોઈ સંસ્થા સ્થપાઈ
હોય તો આ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરની જ છે. જે આપણા માટે ગૌરવ
વધારનારી છે.

(સમાચાર સંચય : અનુસંધાન ટાઇટલ પેજ રથી શરૂ)

કિરણુબેન શાહ આદિ વક્તાઓએ પ્રાસંગિક પ્રવચનો કર્યાં. દીક્ષાર્થી કુ. જયોત્સ્નાબહેને પણ 'સંયમ પંથે પ્રયાણ....' એ વિષય પર ખુબ જ મનનીય પ્રવચન કર્યું. સંસ્થા તરફથી દીક્ષાર્થી કુ. જયોત્સ્નાબેનને કુમકુમતિલક કરી, કુલદાર પહેરાવી, હાથમાં શ્રીફળ આપી રૂ. ૧,૧૧૧/- અર્પણ કરવામાં આવ્યા. સ્ટાફના ભાઈ-બહેનો તથા વિદ્યાર્થીની બહેનો તરફથી પણ રૂ. ૫૨૧/- દીક્ષાર્થી બહેનને અર્પણ કરવામાં આવ્યા. આભારદર્શન માણેકલાલ બગડીયાએ કર્યા બાદ કાર્યક્રમની પૂર્ણાહુતિ થયેલ.

શ્રી શત્રુઙ્ગ્ય ગિરિરાજની શીતળ છાયામાં છેલ્લા ત્રેપન વર્ષથી ધાર્મિક શિક્ષણ અને સંસ્કાર ઘડતર માટે અવિરત પ્રયત્નો કરતી એક આદર્શ સ્ત્રી શિક્ષણ સંસ્થા શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રાવિકા-શ્રમ-પાલિતાણાના સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ બહેન શ્રી કુ. જયોત્સ્નાબેન ચીમનલાલ શાહ (રાજકોટવાળા) તથા સંસ્થામાં ધાર્મિક અભ્યાસ કરતા કુ. ગુણવંતીબેન મનસુખલાલ માથુરિયા (ભીમકાદવાળા) આ બંને બહેનો અમદાવાદ ખાતે પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયભક્તિસૂરીશ્વરજી મહારાજના સમુદાયના પૂ. સાધ્વીશ્રી લાવણ્યશ્રીજી મં ૦ પાસે વિ. સં. ૨૦૩૩ના વૈશાખ વદિ ૧૩ ને રવિવાર તા. ૧૫-૫-૭૭ના પરમ પવિત્ર શ્રી ભાગવતી દીક્ષા અંગિકાર કરશે.

X

X

X

શ્રી જૈન એસોસીએશન ઓફ ઇન્ડિયા તરફથી બૃહદ્ મુંબઈના જૈન ટ્રસ્ટો-સંસ્થાઓના હોદ્દાદારોની એક સભા ટ્રસ્ટોના પ્રશ્નોની ચર્ચા વિચારણા કરવા રવિવાર, તા. ૧૭-૪-૭૭ના રોજ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના હોલમાં યોજવામાં આવી હતી. જેમાં ટ્રસ્ટ ધારા ને આવકવેરા ધારાના નિષ્ણુતો તેમજ જુદા જુદા ટ્રસ્ટોનું પ્રતિનિધિત્વ ધરાવતી વ્યક્તિઓએ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી.

સંસ્થાના પ્રમુખ શ્રી જે. આર. શાહે જણાવ્યું હતું કે દરરોજ બદલાતા કાયદાઓને અનવે ટ્રસ્ટીઓની ટ્રસ્ટ પ્રત્યેની નૈતિક જવાબદારી ઘણી જ વધી ગઈ છે ને ટ્રસ્ટોને ઉપયોગી થવાના જ હેતુથી આ સંસ્થાએ ભારતભરના ટ્રસ્ટો-સંસ્થાઓને કાનુની માનદ સેવા અને સલાહ આપવાનું કાર્ય શરૂ કરેલ છે. શ્રી નટવરલાલ એમ. શાહે સંસ્થાની આ ઉપયોગી પ્રવૃત્તિનો ખ્યાલ આપ્યો હતો. ટ્રસ્ટધારાના નિષ્ણુત શ્રી કેસરીચંદભાઈ નેમચંદ શાહ જેઓ વડેદરાથી ખાસ આ કાર્ય માટે આવ્યા હતા, તેમણે ટ્રસ્ટધારાની જુદી જુદી કલમે પ્રત્યે ટ્રસ્ટીઓનું ધ્યાન દોર્યું હતું.

શ્રી જૈન શ્વે. કોન્ફરન્સના પ્રમુખ શ્રી દીપચંદભાઈ ગાર્ડી, શ્રી સેહનલાલ કેઠારી, પુનાના શ્રી પોપટલાલ શાહ, શ્રી નેમીનાથજી ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટી શ્રી રસિકભાઈ શાહ, શ્રી ગોવાલિયા ટેન્ક સંઘના પ્રમુખ શ્રી ધીરજલાલ શાહ, એડવોકેટ ગોસરભાઈ વિસરીયા તેમજ શ્રી દામજીભાઈ શાહ વગેરેએ પ્રાસંગિક પ્રવચનો કર્યા હતા ને આ મહત્વની પ્રવૃત્તિને આવકારી બધા ટ્રસ્ટોને તેનો લાભ લેવા અનુરોધ કર્યો હતો.

ATMANAND PRAKASH

Regd. BV. 13

શ્રી ગોડીજી જૈન દેરાસર-ભાવનગરને આંગણે ધ્વજ-દંડ રોપણ મહોત્સવ

શ્રી ગોડીજી જૈન દેરાસર ધ્વજ-દંડ મહોત્સવ પ્રસંગે પરમ પૂ. આચાર્ય મહારાજ શ્રી પ્રતાપસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ, પરમ પૂ આચાર્ય મહારાજ શ્રી ધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ અને અન્ય મુનિ મહારાજ સાહેબો મહોત્સવ પ્રસંગે કમિટિની વિનંતી સ્વીકારી પધારેલ. ધ્વજ દંડ રોપણ મહોત્સવ પ્રસંગે આઠ દિવસ પૂજા, ભાવના, શાંતિ-સ્નાત્ર, અભિષેક વિગેરે ખૂબ જ ઉદ્ઘાસપૂર્વક ઉજવાયેલ. પરમ પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી નૂતન ઉપાશ્રયે પણ વ્યાખ્યાનાદિ માટે ગયેલ. ગોડીજી દેરાસરેથી ભગ્ન રથયાત્રાનો વરઘોડો પણ ચડેલ.

પૂ આચાર્ય મહારાજશ્રીને શ્રી ઘોઘા સંઘની વિનંતી થતાં તે પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ સાહેબે સ્વીકારી ત્યાં વૈશાખ વદી ૧૦ના ઘોઘા સિદ્ધચક્ર પૂજન, સ્વામીવાત્સલ્ય વિ.નું આયોજન થયેલ છે. આ પ્રસંગે ગોડીજી દેરાસર કમિટી તરફથી છ'રી પાળતો સંઘ અકવાડા થઈ ઘોઘા પહોંચશે. આ સંઘમાં ૨૫૦ ઉપરાંત યાત્રિકો પગપાળા પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ સાથે ઘોઘા જશે.

સહર્ષ સ્વીકાર

એ ઐતિહાસિક મુંબઈથી નીકળેલ શ્રી શત્રુંજય મહાતિર્થ પદયાત્રા જૈન સંઘના સ્મરણ નિમિત્તે સંઘ તરફથી ચેટ્રન તરીકે રૂ. ૫૦૧૭ હા. શ્રી જૈન સાહિય મંદિર, પાલીતાણા તરફથી મળ્યા છે. તે સ્વીકારતાં શ્રી સંઘની અનુમોદના સાથે આનંદ વ્યક્ત કરીએ છીએ.

પરમપૂજ્ય આચાર્ય મહારાજશ્રી

સમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ

અમને જણાવતાં અતિ દિલગીરી થાય છે કે માસિક પ્રગટ કરવાની છેલ્લી ઘડીએ સમાચાર મળે છે કે પંજાબકેસરી આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્ધર શિષ્ય શાંતમૂર્તિ, જ્ઞાનદિવાકર, પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી સમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ મુરાદાબાદ (યુ.પી.) મુકામે તા. ૧૦-૫-૭૭ના રોજ સવારના સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા છે. તેઓશ્રીની ઉંમર ૮૬ વર્ષની હતી. તેમનો દિક્ષાપર્યાય ૬૬ વર્ષનો હતો. તેઓશ્રીના સંબંધમાં વિશેષ હકકત હવે પછી. તેઓશ્રીનો આત્મા પરમપદને પામો. ઠૂં શાંતિ.

તંત્રી : શ્રી ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ, શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : શ્રી ગિરધરલાલ કૃલચંદ શાહ, સાધના મુદ્રણાલય : દાણાપીઠ-ભાવનગર